



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 302/2022
30.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Бате Цветковића и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Михаила Зечевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К.По4 30/20 од 24.05.2021. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 778/21 од 27.01.2022. године, у седници већа одржаној дана 30.03.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Михаила Зечевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К.По4 30/20 од 24.05.2021. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 778/21 од 27.01.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К.По4 30/20 од 24.05.2021. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 1 (једне) године која ће се извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује на адреси у ..., улица ... број .. стан број .., без примене електронског надзора, с тим што окривљени не сме напуштати просторије у којима станује осим у случајевима прописаним законом, а уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка који се односе на трошкове вештачења, награду и нужне издатке пуномоћника

оштећеног и паушал и то на тај начин што је окривљени дужан да суду исплати на име трошкова приступа вештака и одбране налаза на главном претресу износ од укупно 4.000,00 динара, а на име паушала износ од 10.000,00 динара, те да Вишем јавном тужилаштву у Новом Саду исплати на име трошкова за економско-финансијско вештачење износ од 59.500,00 динара, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом извршења, док ће о висини награде и нужних издатака пуномоћника оштећеног СЗР и агенција „ББ“ - адвоката Жарка Продановића суд одлучити посебним решењем. Окривљени је обавезан да на име имовинскоправног захтева исплати оштећеном СЗР и агенција „ББ“ ВВ износ од 5.507.773,20 динара у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 778/21 од 27.01.2022. године делимично је усвојена жалба пуномоћника оштећене ВВ, па је преиначена пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К.По4 30/20 од 24.05.2021. године, тако што је Апелациони суд у Новом Саду оштећену ВВ у делу имовинскоправног захтева који се односи на законску затезну камату упутио на парнични поступак, док су одбијене као неосноване и то у преосталом делу жалба пуномоћника оштећене и у целости жалбе окривљеног АА и његовог браниоца, па је првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Михаило Зечевић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због повреда одредаба чланова 103. тачка 5) и 104. став 6. КЗ и члана 16. став 5. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи пресуде Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К.По4 30/20 од 24.05.2021. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 778/21 од 27.01.2022. године тако што ће на основу члана 422. тачка 3) ЗКП према окривљеном АА одбити оптужбу за кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 1. КЗ и одредити да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, те да сходно члану 488. став 3. ЗКП одреди да се одложи извршење правноснажне пресуде Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К.По4 30/20 од 24.05.2021. године до доношења одлуке по поднетом захтеву за заштиту законитости.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да је суд, оглашавајући окривљеног кривим и осуђујући га за кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 1. КЗ, повредио одредбе чланова 103. тачка 5) и 104. став 6. КЗ

у вези члана 16. став 5. ЗКП на штету окривљеног, обзиром да је за наведено кривично дело пре доношења побијане другостепене пресуде наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења. Наиме, како је окривљени првостепеном пресудом оглашен кривим да је предметно кривично дело извршио у временском периоду од 29.06.2015. године па до краја августа 2016. године, а што је по ставу браниоца неутврђеног дана у наведеном периоду, то се, сходно члану 16. став 5. ЗКП, чињеница времена извршења кривичног дела, које у конкретном случају није тачно утврђено, мора ценити онако како је то најповољније за окривљеног, а то је да је кривично дело извршено дана 29.06.2015. године, па је, с обзиром на висину запрећене казне за предметно кривично дело, сходно одредбама чланова 103. тачка 5) и 104. став 6. КЗ, протеклом времена од 6 година од извршења кривичног дела и то протеклом дана 29.06.2021. године по ставу браниоца окривљеног наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, а што је пре датума доношења другостепене пресуде дана 27.01.2022. године, те је другостепени суд био дужан да у жалбеном поступку преиначи првостепену пресуду и сходно члану 422. тачка 3) ЗКП према окривљеном АА одбије оптужбу за предметно кривично дело за које је он оглашен кривим и осуђен првостепеном пресудом.

Изнети наводи захтева браниоца окривљеног којима се у суштини указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, а због које окривљени преко браниоца у смислу члана 485. став 4. ЗКП може поднети захтев за заштиту законитости, се по оцени Врховног касационог суда не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Наиме, како у изреци првостепене пресуде није наведено да је окривљени АА кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 1. КЗ, за које је правноснажно оглашен кривим и осуђен, извршио неутврђеног дана, већ је јасно наведено да је окривљени кривично дело извршио у временском периоду од 29.06.2015. године па до краја августа 2016. године, те имајући при томе у виду да из даљег текста у изреци пресуде произилази да је оштећени СЗР „ББ“ куповао грађевински материјал и вршио договорене радове од 04.07.2015. године до 22.08.2015. године, а окривљени након тога у наредном једногодишњем периоду у више наврата одржавао оштећеног у заблуди да ће дуг платити у року од неколико дана, то се, по налажењу Врховног касационог суда, као најповољнији дан за почетак рачуњања рока застарелости кривичног гоњења за предметно кривично дело може сматрати дан 22.08.2016. године. Имајући у виду наведено, те да је побијана другостепена пресуда донета дана 27.01.2022. године, а што је пре протекла апсолутног рока застарелости кривичног гоњења од 6 година од времена извршења предметног кривичног дела - дана 22.08.2022. године, то се стога као неосновани оцењују наводи браниоца окривљеног којима се указује да је у конкретном случају пре доношења побијане другостепене пресуде наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења за кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 1. КЗ.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Михаила Зечевића, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

**Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**